

JÄSENLEHTI

N:o 4, 78, 2000

TOIMITUKSEN PALSTA

Uusi MINI tulee!

En tosin ole ollenkaan varma sen tulemisesta Suomeen asti, mutta sekin selvinnee ensi vuonna. Saksalaisen Auto Motor und Sportin numerossa 19/2000 esiteltiin uusi MINI. Se vaikuttaa paperilla aika lupaavalta, sillä vakiovarusteisiin kuuluvat mm. levyjarrut kaikissa neljässä pyörässä. Valitettavasti myös hinta on sen mukainen, arviolta 30.000DEM perusmallista ja 40.000DEM Cooper S mallista, joka tulee markkinoille vuonna 2002.

Uusi vastaava toimittaja?

Kävi niin kuin pelkäsin; tämä lehti on viimeinen, jonka voin tehdä. Oma tulevaisuuteni on ensi vuoden osalta täysin hämärän peitossa. Saattaa olla, että olen edelleen työttömänä Punkalaitumella, mutta yhtä hyvin saatan olla jossain muualla opiskelemissa.

Uusi lehden tekijä(t) voi näin ollen melko vapaasti päättää missä ja miten lehden tekee. Minusta tämä tilanne on ihanteellinen, sillä lehden teko on huomattavasti helpompaa tutun painotalon kanssa.

Uusi nettisivujen ylläpitäjä!

On minulla yksi hyväkin uutinen. Kerhon nettisivuille on löytynyt **vapaaehtoinen** ylläpitäjä. Sebastian Kulkula aloittanee tehtävässä Minikerhon syyskokouksen jälkeen, eli kun saan luovutettua "vanhat" kotisivut hänen käyttöönsä. Samassa yhteydessä nettisivut siirretään kerhon nimiin, jotta ne eivät ole riippuvaisia yksittäisistä ylläpitäjistä vaan mahdollisimman moni kerholainen voi olla mukana auttamassa.

SUURET KIITOKSET KAIKILLE JUTTUJA JA KUVIA LÄHETTÄNEILLE!

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta toivottaa

Pam

Kansikuvassa Morris Mini 850 vm -59, jonka nykyisestä olinpaikasta kaivataan tietoja.

MCFF RY:N PAIKALLISKOKOONTUMISET

Tampereen ja Turun seudun kerholaiset käyvät ahkerasti myös paikalliskokouksissa. Helsinki, Lahti ja Etelä-Karjala kokoontuvat myös säännöllisesti, mutta osanottajia voisi olla enemmänkin. Pahin tilanne lie-nee Forssassa ja Keski-Suomessa, joista puuttuu kokoontumisten vetäjä.

Helsinki Team

kokoontuu Espoon Suomenojalla Hannuksen kartanolla (HPY kartta-sivu 10, ruutu 39/71) joka kuun viimeisenä keskiviikkona alkaen klo 19.00.

Tampere Team

kokoontuu joka kuun ensimmäinen tiistai klo 19.00 alkaen Shell Ran-taperkiössä. Hyvin aktiivinen, paikalla lähestulkoon säännöllisesti pa-rikymmentä kerholaista.

Lahti Team

kokoontuu joka kuun ensimmäinen keskiviikko Shell Majakkaan al-kaen klo 19.00.

Forssa Team

kokoontuu ainakin teoriassa joka kuun ensimmäisenä sunnuntaina klo 15.00 alkaen Forssan Kartanonkadun Essolla. Nyt kun Salmisen Timo on ansaitsemallaan pitkällä lomalla, vetäjä taitaa puuttua...

Turun seutu

kokoontuu joka kuun ensimmäisenä sunnuntaina klo 16.00 alkaen Autoteema Oy:n tiloissa Mynämäellä Roukkulin teollisuusalueella. Aktiivinen, paikalla useimmiten kymmenkunta kerholaista.

Keski-Suomi

kokoontui joka kuun viimeisenä tiistaina klo 19.00 alkaen Tourulan Kesoil-huoltamon kahvilassa. Vetäjää kaivataan tännekin...

Etelä-Karjalan Team

kokoontuu joka kuun viimeisenä sunnuntaina Lappeenrannan Kaup-pakadun Nesteelle. Talvella klo 15.00 alkaen, kesällä klo 17.00:sta eteenpäin.

MINI CLUB FLYING FINNS RY:N SÄÄNNÖT

1 §

Yhdistyksen nimi on Mini Club Flying Finns ry. Sen kotipaikka on Jokioisten kunta ja toimialue koko maa.

2 §

Yhdistyksen tarkoituksena on:

- Mini-autoihin liittyvän tietouden ja kirjallisuuden hankkiminen ja jakaminen
- Mini autojen kunnostamisen tukeminen
- Tarjota jäsenilleen yhdistystoiminnan kautta tilaisuus kehittävään seurusteluun

3 §

Tarkoituksen toteuttamiseksi yhdistys

- Osallistuu alan näyttelyihin ja tilaisuuksiin
- Järjestää autojen kuntoisuus- ja kauneuskilpailuja, kokous- ja esitelmätilaisuuksia ja näytöksiä
- Yhdistys voi järjestää rahankeräyksiä sekä vastaanottaa lahjoituksia ja hallita näin saatua omaisuutta

4 §

Yhdistyksen jäseninä ovat:

- Henkilöjäsenet, joita ovat kunnia- ja vuosijäsenet
- Toiminimi- ja yhteisöjäsenet
- Kannatusjäsenet, joita voivat olla henkilöt ja oikeustoimikelpoiset yhteisöt

Toiminimijäseneksi yhdistys voi hyväksyä osakeyhtiön tai yksityisen elinkeinonharjoittajan, joka haluaa myötävaikuttaa yhdistyksen tarkoituksien saavuttamiseen.

5 §

Yhdistyksen jäsen on oikeutettu eroamaan koska tahansa. Jäsensuhde päättyy kolmen (3) kuukauden kuluttua siitä lukien, kun hän on ilmoittanut siitä kirjallisesti yhdistyksen johtokunnalle tai sen puheenjohtajalle tai suullisesti yhdistyksen kokouksen pöytäkirjaan. Yhdistyksen johtokunta voi erottaa jäsenen yhdistyslain 11 §:ssä mainituin perustein.

6 §

Jäseneksi hyväksytyt suorittavat yhdistykselle vuotuisen jäsenmaksun, jonka suuruus määrätään syyskokouksessa. Jäsenmaksu on suoritettava kokouksen määräämänä aikana.

7 §

Yhdistyksen asioita hoitaa vuodeksi kerrallaan syyskokouksen valitsema johtokunta, johon kuuluu puheenjohtaja ja kolme (3) jäsentä. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, sihteerin sekä rahastonhoitajan. Johtokunta voi asettaa juoksevien asioiden hoitoa varten tarpeelliset valiokunnat ja virkailijat.

8 §

Kerhon nimen kirjoittavat johtokunnan jäsenet.

9 §

Yhdistyksen syyskokous pidetään loka-marraskuun aikana ja siinä käsitellään seuraavat asiat:

1. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta
2. Vahvistetaan yhdistyksen talousarvio seuraavalle tilikaudelle
3. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja ja kolme (3) jäsentä seuraavaksi kalenterivuodeksi
4. Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa tarkastamaan kuluvan vuoden hallintoa ja tilejä
5. Käsitellään muut johtokunnan tai yhdistyksen jäsenten esittämät asiat

10 §

Yhdistyksen kevätkokous pidetään maaliskuun huhtikuun aikana ja siinä käsitellään seuraavat asiat:

1. Esitetään yhdistyksen toimintakertomus, tilit ja tilintarkastajien lausunto
2. Vahvistetaan tilinpäätös edelliseltä kaudelta
3. Päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle, tai niistä toimenpiteistä, joihin yhdistyksen hallinto ja tilintarkastajien lausunto ehkä antavat aihetta

11 §

Yhdistyksen ylimääräinen kokous pidetään, milloin johtokunta katsoo sen tarpeelliseksi tai kun vähintään kymmenesosa (1/10) jäsenistöstä sitä erityisesti ilmoitettua asiaa varten kirjallisesti vaatii.

12 §

Yhdistyksen kokous kutsutaan koolle vähintään viikkoa ennen kokousta kirjallisella kutsulla jokaiselle jäsenelle.

13 §

Yhdistyksen tili- ja toimintakausi on kalenterivuosi. Tilinpäätös on edelliseltä vuodelta annettava tilintarkastajille ennen helmikuun ensimmäistä päivää (1.2.).

14 §

Tilintarkastajien tulee ennen maaliskuun ensimmäistä päivää (1.3.) antaa johtokunnalle kirjallinen, yhdistyksen kokoukselle osoitettu kertomus toiminnastaan yhdistyksen hallinnon ja tilien tarkistuksesta.

15 §

Yhdistyksen sääntöjen muuttamisesta on päätettävä vähintään kahden kolmanneksen (2/3) äänen enemmistöllä yhdistyksen kokouksessa suoritettussa äänestyksessä annetuista äänistä.

16 §

Päätös kerhon purkamisesta voidaan tehdä ainoastaan syys- tai kevätkokouksessa ja vaaditaan tällöin, että vähintään kaksi kolmannesta (2/3) läsnäolijoista puoltaa päätöstä. Ellei puolta jäsenistä ole paikalla on uusi, samalla tavoin kokoonkutsuttu kokous määrättävä pidettäväksi aikaisintaan neljä viikkoa vuosikokouksen jälkeen. Siinä kokouksessa voidaan läsnäolevien jäsenten lukumäärästä riippumatta tehdä päätös kerhon purkamisesta, jos vähintään kaksi kolmannesta (2/3) läsnäolijoista sitä kannattaa. Jos kerho lakkautetaan tai se purkautuu, siirtyvät sen jäljelle jääneet varat jollekin yhdistyksen tarkoitusta edistävälle rekisteröidylle järjestölle.

17 §

Muissa kohdissa menetellään kuten yhdistyslaki määrää.

Mini Club Flying Finns:n IMM 2000 - tapahtumassa saamien tuloisten jako paikallisteamien kesken

Jakoa suorittamassa olivat:

Jari Järvelä
Kalervo Tuomi
Antti Haataja
Johanna Launila
Tiina Jantunen
Kaija Salminen
Timo Salminen
Jouni Ahola
Tapani Hiltunen
Marita Tuomi
Pasi Hämäläinen
Päivi Heinonen

Turku Team:

Tyhjä pullo, oluttynnyri, T-paita, minin mallinen tyyny ja viikinkipatsas.

Tampere Team:

Huopahattu, puinen kuljetuslaatikko, viiri, tyhjiä pulloja kaksi kappaletta, juomatölkkiä kaatonokkia, matkailukirja ja tyhjä oluttölkki.

Tunturihotelli:

Irlantilainen noitarumpu, kuviohiottu peili ja kapula.

Helsinki Team:

Kaksi taulua.

Etelä-Karjalan Team:

Savituooppi, MiniWorld - lehtiä, tyhjä olutpullo ja juliste.

Forssa Team:

Maapallo, jossa Moke Suomen kohdalla, tinainen tuoppi, muki ja T-paita.

Keski-Suomi:

Kello, kalenteri, 4 kappaletta T-paitoja ja juliste.

KIRJEITÄ MINIKERHON JÄSENILTÄ!

Minillä Venäjällä

Tosikertomus ennakkoluulottomasta ja rohkeasta tankkausmatkasta villiin ja tarunhoitoiseen Venäjän maahan.

En väitä, että olisin ainoa Minillä Venäjällä käynyt mutta ainakin sinä päivänä naapurikaupungissamme Svetogorskissa. Svetogorsk, entinen suomalaiskaupunki Enso, sijaitsee vain muutaman kilometrin päässä Imatrankosken keskustasta idän suuntaan. Kaupunki vaihtoi nimeään omistajanvaihdoksen yhteydessä vajaa 60v. sitten kun "Isä Aurinkoinen" (J. Stalin) tarvitsi tilaa lapsilleen. Kaupungissa asuu vajaa 10 000 henkeä, suurin työnantaja on paperikombinaatti, suomalaisten rakentama ja nykyisin amerikkalaisten omistuksessa. Liioin muuta isoa työnantajaa ei olekaan, jokainen yrittää tulla toimeen kuin parhaaksi näkee. Valtio ei liiemmin osallistu kansalaisten jokapäiväisen leivän hankkimiseen, sillä valtiolla on tärkeämpiäkin afäärejä kuten: avaruuden valloitus, vakoilu, sodankäynti yms.

Siksipä tärkeäksi tulonlähteeksi onkin muodostunut suomalaiset turistit (lue: tankkaajat sillä turismi on lapsenkengissä ko. kaupungissa. Siellä ei ole mitään näkemistä ellei pohjatonta kurjuutta lueta matkailunähtävyydeksi) Tankkaaminen onkin erityisen suosittua suomalaisten taholta naapurimaassa johtuen kotimaisten polttoaineiden jatkuvista hinnankorotuksista. Samalla tankkaajat ostavat muutakin ja jättävät Svetogorskiin päivittäin n. 100 000 - 200 000 mk viikon joka päivä, tästä potista mori venäläinen ottaa omansa joten monen alan yrittäjää tuleekin suomalaisia vastaan tankkausreissuillaan. Itse aloin käydä "idän ihmemaassa" toista vuotta sitten kun bensan hinta alkoi hipoa 7 mk/litra. Yksin Minin takia ei olisi kannattanut leikkiin ryhtyä (kesäkäytössä ainoastaan) mutta "kakkosauto" ja vene ei käy tyhjällä.

Niinpä kauniina kesäisenä päivänä päätin käydä Minilläkin rajantakana kun kerran paperit olivat jo muutoinkin hankittu. Kotoa on 11 km ensimmäiselle venäläiselle "huoltamolle". Suomen tullissa meni vajaa minuutti aikaa, yksi virkailija hoiti ylitysmuodollisuudet. Suomen tullista n. kilometrin päässä on venäjän tulli, seuraavaksi sinne. Venäjän tullissa onkin sitten vallan eri käytäntö eikä sillä ole järjen kanssa mitään tekemistä, kuten koko maassakaan! Ensin jätetään auto puomin taa jonoon muiden ylittäjien kanssa, sitten passintarkastukseen jossa katsotaan viisumi ja oltava siitä kaksi kopiota. Svetossa oltava myös ns. Svetogorski lupa sillä se ei ole virallinen ylityspaikka. Siitä tuonempana. Passi ja viisumikopiot leimataan ja saat elämäkin tärkeämmän ns. "pikkulapun". Pikkulappuun on tarkoitus keräillä kolme leimaa ylitysprosessin aikana ja se on luovutettava juuri oikealla kopilla pois, muuten kuulustelut ym. hankaluudet (kokemusta on siitäkin mutta tuonempana). Tässä vaiheessa aikaa on saattanut mennä 5 min tai 5 tuntia, riippuen jonosta ja henkilökunnan työhaluista. Yleensä niitä ei ole, saattavat lähteä keskenkaiken asioilleen ja suma seisoo sen aikaa.

Sain pikkulapun ja paperini takaisin, seuraavaksi rajavartija haluaa nähdä onko passi leimattu vaikka seisoi vieressä passinleimauksen ajan. Sitten tutkitaan auto. Koskaan en ole ymmärtänyt, että mitä he autosta etsivät mutta oletan mörköä etsittävän. Poika pyysi Minin konepellin auki mutta närkästyi kun sieltä löytyikin moottori. Luuli takatuuppariksi ja halusi nähdä kontin. Avasin Minin takakontin, mörköä ei löytynyt. Sain luvan siirtää Minin 10m. puomin taa. Jo tässä vaiheessa venäläinen, monilukuinen tullihenkilökunta katseli ihmeissään pientä punaista suomalaisautoa ja vielä mustilla kilvillä. Seuraavaksi uuteen jonoon, aika venyvää. Pöydän takana yrmy mies halusi tutkia passin, viisumin, pikkulapun, rekisteriotteen, tulliselvityskaavakkeen ja käski täyttämään autositoumuskaavakkeen. Kaavakkeessa kysytään kaikki mahdollinen autosta ja itsestäsi. On myös sitouduttava tuomaan auto takaisin Suomeen ettei maan talouselämä sekottuisi jos päättäisinkin myydä sen Igorille ja tulisinkin jalkamiehenä takaisin. Tulliselvityskaavakkeessa kysytään pari-kolmekymmentä seikkaa ja se on täytettävä erittäin huolella muuten palaat lähtöruutuun takaisin.

Kaikki meni hyvin siihen saakka kunnes Herra Yrmy äkkäsi rekisteriotteesta automerkin: "Morris Mini" hän tavasi ihmeissään ja kysyi: "Mikä auto?". Sitten luettiin yhdessä: "M-O-R-R-I-S M-I-N-I", niin siinä vain luki. Näin, että asia jäi kalvamaan mutta hän laittoi pikkulappuun toisen leiman ja antoi paperit takaisin. Nyt enää kolmas leima ulkomieheltä pikkulappuun ja homma olisi selvä. Ulkona oli hirveä jono ja muut suomalaiset sanoivat ettei ulkomiestä ollut puoleentuntiin näkynyt. Odottelemaan mutta ihme tapahtui. Tottapa Hra Yrmy kuvitteli häntä huijattavan ja tuli huomaamattani perässäni ulos Minin luo, halusi varmaan nähdä mikä on tämä eksoottinen automerkki. En ole ennen tai jälkeen nähnyt, että venäläinen tullimies nauraisi mutta niin vain kävi Minin nähtyään. Etsittiin mörköä takakontista yhdessä, ei ollut kyytiin hypännyt tällä 10m. matkalla. Mies löi pikkulappuun kolmannen leiman ja toivotti selvällä suomella hyvää matkaa. Olipa muiden suomalaisten naamat ihmettä täynnä ja joku kysyikin: "Tunsitko tuon sisämiehen? Kuinka se ulos tuli ja vain sinulle leiman antoi?" Vastasin, että se tämä ystävällinen ja herrasmiesmäinen käytös huomataan Venäjän tullissakin!

Kiva oli ohittaa pitkä jono oikein luvan kanssa, jokainen pää kääntyi jonossa. Varmaan ajattelivat jonkun ison viskaalin köröttelevän punaisella Minillä. Ensimmäisellä valvontakopilla otettiin pikkulappu pois, tämäkin mies osasi hymyillä ja pikakatsasti Minin. Puoli kilometriä viimeiselle kopille ja katsottiin, että varmasti passi on leimattu. Olisi kyllä taivaanihme jos joku selviäisi sinne asti ilman passintarkastusta mutta näin saadaan työpaikkoja. Mies kopilla alkoi kehua Miniä hienoksi joten arvasin olevan hänen jotain vailla. Aivan oikein; tarvitsi 8 ampeerin posliinisulaketta. Sulake löytyi pakistani vaikkei Minissä sellaista tarvitse. Suomi-poika on reilupoika ja annoin hänelle hieman järeämmän sulakkeen, 16 ampeerisen samantien. Iso maa ja isot toleranssit.

Aikaa oli mennyt 1,5h. ja seikkailu voi alkaa. Ensi kerran kaupungissa käytyään jokainen täysipäinen tajuaa sen elintasokuilun mikä maidemme välillä vallitsee. Vaikka mihin silmänsä laittaa niin kaikki paikat ovat aivan rempallaan. Hakemallakaan ei löydy siistiä tai hyvintehtyä asiaa tai rakennusta, kurjuus on käsin kosketeltavaa. Rakennukset ovat suomalaisten jäljiltä suurelta osin ja mitään remontteja ei ole tehty suomalaisten aikoinaan lähdettyä. Kadut yleensä sorapohjaisia ja monttuisia kuin taisteluhaudat, Minillä yhtä kiemurtelua väistellessä reikiä nopeuden ollessa kävelyvauhtia. Muutama päätie on asfaltoitu mutta nekin ovat täynnä kohoumia ja ruoppuja.

Ensin pankkiin rahanvaihtoon. pankin edessä nuorimies Ladasta heilutti setelinippua, pakenin pankkiin. Pankissa iski tunkkainen löyhkä vastaan ovelta ja sama rappiotila vallitsi sielläkin. Samalla sata silmäparia tuijotti jonosta suomipoikaa ihmeissään, pakenin Ladaan. Ladassa kurssi on aina hieman parempi kuin pankissa eikä tarvitse jonottaa. Tuskin Suomessa kävisi päinsä jos pankin rappusilla yksityinen tarjoaisi palveluja edullisemmin kuin tiskin takana mutta Venäjän valtio onkin edelläkävijä ja siellä yksityisyrityksien ja valtio lyövät reilusti kättä keskenään. Tosiasiassa venäläinen pankkivirkailija on sitä tyytyväisempi mitä vähemmän on asiakkaita. Sen vähemmän tarvitsee raataa itse ja kun työmäärällä ei ole mitään väliä, työntekijä saa saman palkan vaikkei tekisi mitään. Tämä on heillä yleinen ajattelutapa. Yksityisyritykset joka alalla on eri juttu, he palvelevat mielellään ja ovat kohteliaita sillä oma leipä on kyseessä. Siksipä tulli ei ole järin innokas palvelemaan sillä saman 400 mk kuussa saa tekemättä yhtään mitään tai rehkimällä hullunlailla. Yleensä käyttävät valtion työntekijän omien bisnesten hoitoon.

Vaihdoin 200 mk yli 800 ruplaan, kaikki olivat tyytyväisiä. Jobbari sai elantonsa, minä ruplia paremmalla kurssilla eikä pankkineidin tarvinnut vaivaantua työnteolle. Matka jatkui torinlaidalle, siellä mafia myy cd-levyjä, tupakkia ja ym tykötärpeitä. Mustanpuhuvat miehet mustissa nahkakeissaan myivät cd-levyjä 20 mk/kpl, tupakkakartonki 30 mk, Minin osia ei ollut. Nämäkin väkivallan rautaiset ammattilaiset kerääntyivät Minin ympärille ja taas nauru maittoi. Kehoittivat ostamaan isomman auton jotta mahtuisi enemmän tupakkaa ja levyjä. Huumorintajuisia ihmisiä hekin vaikka ammatinvalinnassa tehneet hekin aikanaan oman ratkaisunsa. Mafia hallitsee kaupungissa laitonta kaupankäyntiä pitkälle länsimaisissa tuotteissa ja jakanut alueet keskenään. Reviirien rikkokajalta rikotaan herkästi käsiä ja päitä mutta yksityinen suomalainen voi olla huoletti kunhan ei puutu paikallisen talouselämän kiemuroihin. Mafia tekee rehellistä kauppaa suomalaisten kanssa sillä se haluaa kaupanteon jatkuvan. Huijarilta menee pikkukaupungissa maine pian suomalaisten silmissä. Jos cd-peli ei toimi se vaihdetaan mukisematta ensi kerralla uuteen, eikä kuuttia tarvita. Suomalaisilla on rehellinen ja hyvä maine kaupungissa. Puolikas 60%:n vodka olisi ollut 30 mk, pirtulitra 20 mk mutta kun en käytä niin jäivät eikä saa tuoda Suomeen tai Niinistö ottaa syystäkin itseensä. Tupakat toin jos kun sai halvalla, ehkä alan joskus poltella mutta en myy kellekään koska se on laitonta. Vain omaan käyttöön.

Sitten tankkaamaan. Huoltamo on pieni sekatavarakauppa, polttoainettakin saa. 95 E n. 2.60 mk/litra ja 98 E kolmen markan tietämillä. Ainoastaan bensa on samoissa hinnoissa kuulemma jenkeissä ja venäjällä. Tosin tämä asema on tarkoitettu suomalaisille, valtion asemilta ei saa kuin jotain 87 oktaanista n. markan litra mutta käy harvaan länsiautoon. Miniin otin 98 E:tä. Nuori poika tuli tankkaamaan ja sai Minin tankin ja 10l:n kanisterin täytettyään mahtumaan yhteensä 41 litraa. Niin taitavalla pojalla olisi mahdollisuuksia Suomessakin. En suostunut maksamaan sillä 35 litraa olisi ollut maksimi teoriassa eikä tankki ollut aivan tyhjä. Siitä kehkeytyikin oikein jäsentenväliset neuvottelut: paikalle kutsuttiin kiukkuinen vanhempi asemanhoitaja. Tolkutimme molemmat omaa kieltämme ymmärtämättä toisesta. Kieltäydyin maksamasta. Ajattelin etteivät ampua uskalla eivätkä muuta voineet. Mies lähti hakemaan kopistaan jotain, arvelin jotta mitenkähän tässä vielä käy. Itku ja hammastenkiristys. Haki vaakituslaitteen ja laski sen täyteen bensaa mutta huomasi ettei mittarin suuremmat lukemat toimineet. Onneksi paikalle sattui venäjänkielen taitoinen suomalainen joka selvitti miehelle Minin tankin pienen koon. Viimein mies ymmärsi ettei 25+10 voi olla 41. Sitten oli pojan vuoro selittää: hän laski bensaa tarkistusmittarin numeroiden perusteella kun isommat lukemat hajosivat mutta unohtikin pienet numerot ja laittoi määrän arviolta yläkanttiin. Sovittiin määräksi 37 l. Kohta kuului säiliön takaa armoiton huuto ja mekastus kun henkilökunta opiskeli keskenään kaupankäynnin filosofiaa, suomalaisia asiakkaita ei ole vara menettää. Paluumatkalla sama mörönetsimistö jatkui tullissa kuten lappurituuaalitkin, Suomen tullissa taas minuutin verran ja kotiin kokemuksia rikkaampana.

Tämän matkan tein vuosi sitten vaan nyt on käytännössä muutoksia. Nykyään täytyy olla ns. Svetolupa josta rahastaa mafia ja tullihenkilökunta omaan lukuunsa, valtiolla ei ole mitään tekemistä luvan kanssa sillä ko. ylityspaikalta ei pääse kuin työssäkäyvät läpi. Eräiden yhteyksien kautta sain luvan 400 mk:lla ja käyn töissä Venäjällä kuten tuhannet muutkin suomalaiset. Välillä huvittaa kun yli kuuskymppiset mummot ja papat porhaltaa "töihin" venäjälle kun nuoremmillakaan ole mitään töitä. Tulli kysyy mennessä firmasi nimeä ja sen kuultuaan etsii kansiostaan onko nimesi sen firman kohdalla ja sitten tie on auki kunhan muut paperit on kunnossa. Yksinkertaista. Luvan saatuaan pitää käydä tankkaamassa määrättyssä paikassa muuten lupa saattaa katketa. Itselleni neuvottiin epämääräinen kaarihalli kombinaatin takana syrjäisellä alueella, oven takana on kahdesti töötättävä niin uksi aukeaa. Seesam nykyajalta. Nuori gangsterinalku avasi ja sulki pariovet takanani, auto piti ajaa peremmälle mittarin viereen. Sitten toivotettiin uusi asiakas tervetulleeksi. Puolenkymmentä arpista "ammatinharjoittajaa" asetui kaareksi ympärilleni. En ole aiemmin ihmisiä pelännyt kuin pikkupoikana omenanhakumatalla iltayöstä ja sama tunne yllätti pitkää aikaa. Mietin jo, että tulinkohan oikeaan paikkaan kuin sain ohjeet puhelimesa. Hallissa oli muutama pilkottu ja purettu Firebirdi, se nyt ei sinällään käynyt pahasti, pääasia kun saisi Minin ehjänä ulos ja itsensä! Herrat puhuivat hyvää suomea kaikki. Toivottivat käsipäivää ja kysyivät sujuiko tullissa kaikki ongelmitta ja kysyttiin firmaa mihin menen "töihin".

Myönteisen vastauksen saatuaan kapusivat tuliterään Mitsumaasturiin ja kiirehtivät hoitamaan liiketoimiaan, kehoittivat aina tankkaamaan heillä. Lupasin ja aloin taas hengittää. Pikkugangsteri täytti tankin ja myi samalla tykötarpeita pyytäen maksun markoissa. Ihmettelin eikö tässä maassa ruplat kelpaa? Viitto käsillään ympärilleen sanoen: "Meillä täällä oma laki!". Maksoin markoissa, bensa oli jopa halvempaa kuin muualla kaupungissa eikä kertonut mistä se tulee vaikka kysyin. Nykyään olen käynyt aina samassa hallissa asioilla ja kunhan ei kiinnitä ympärillä lojuviin ja vaihtuviin länsiautoihin mitään huomiota niin hyvin menee. Vai ei muka bensanmyynti kannata, kukkupuhetta.

Itse käyn Svetossa aina hyvissä ajoin ennen rajan sulkeutumista klo 20.00, sen jälkeen ei pääse pois kuin seuraavana päivänä. Usein joku jää yöksi vahingossa ja silloin on pysyteltävä autossaan tullijonossa sillä pimeällä kaupungissa vallitsee viidakon lait. Kaupungilla autossaan yöpyvä kolistellaan ajokistaan ulos ja löytötavarakki astuu voimaan välittömästi, löytäjä saa pitää länsiajokin. Tai pitää silti vaikei saisikaan, ei kannata kokeilla seikkailua ominpäin yöaikaan. Edes paikalliset eivät jätä autoaan yöksi kadulle vaan ajavat ne kaupungin laitamilla oleviin täysmetallisiin autotalleihin ja kävelevät kotiin. Tallit jokainen tekee itse autolleen metallilevyistä hitsaamalla, ikkunoita ei ole ollenkaan vain vankka ovi ja lukko. On kyllä melkoisen luotaantyöntävä alue jo päiväsaikaan mutta maassa maan tavalla tai maasta pois. Parasta siellä onkin tie Suomeen, sekin kehnossa kunnossa mutta pääasia, että se on olemassa.

Ei hassumpaa olla suomalainen vaikka bensa maksaakin.

Leutoa talvea toivottaen kaikille ministeille: Pertti Kekäläinen

[Anteeksi, että kirjoitin juttusi uudelleen. Oli helpompi kirjoittaa teksti uudestaan kuin sovittaa puolikkaat sivut paikoilleen... Jouduin muokkaamaan lähes jokaista juttua, jotta sain ne sopimaan lehteen. **Toimitus**]

Terve Pasi,

Arvelin lähettää muutaman kuvan menneen kesän autonäyttelyistä.

Euro car show 20-24.4. Helsinki, Messukeskus.

Paikalla oli kerhon oma osasto kolmen Minin voimin; allekirjoittaneen oma auto, valkoinen Morris Minor 850 -67 sekä Kurki familyn laajaa huomiota herättänyt Mini-asuntovaunuyhdistelmä. Neljän päivän aikana osastoon tutustui melkoinen määrä ihmisiä ja tarinaa riitti. Taidettiin saada muutama uusi jäsenkin näyttelyn aikana.

Hot rod ja rock show 13-14.5. Tampere, Pirkkahalli
Lamborghineja, Maserati, superautoja... ja Mini.

Tytöt tykkää siis kuitenkin pienestä?

Potkupallo-ottelu (lähes EM-tason)

Turun seudun Ministit järjestivät jo perinteiseksi muodostuneen (toinen) potkupallo-ottelun kuplaporukka Raision VW-cruisersia vastaan. Kamppailu oli tiukkaakin tiukempi ja päättyi tähänastisten otteluiden niukimpaan tappioon 4-2.

Tero

Terve!

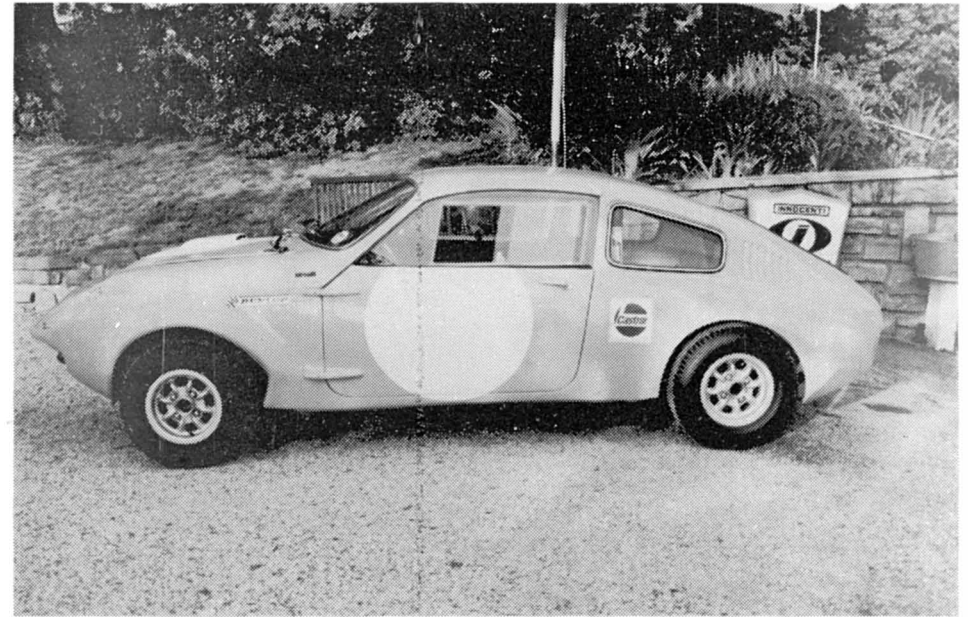
Ohessa kuvia Italiasta GIOVANNI PERCOSSI'n kotoa, jossa vierailimme 5 kk matkalla. Näiden lisäksi hän on purkanut 40 - 50 Innocentia, joiden osat on otettu talteen. Valokuvia riitti!!!!

970 Cooper S ja edessä sen tiukka kone.

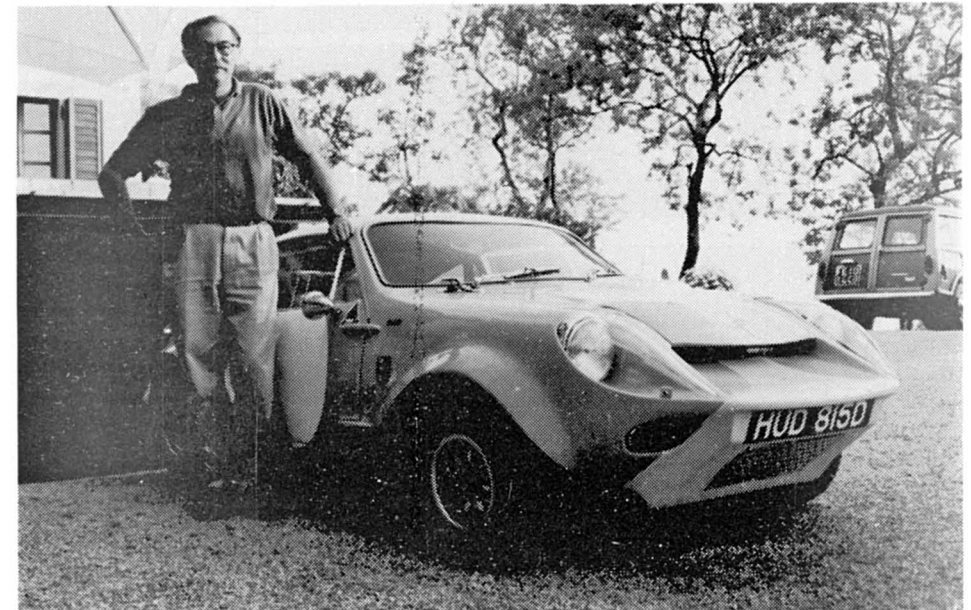
1070 Cooper S ja näkymä talliin. Seinät täynnä Cooper/Innocenti osaa.

Mini Marcos.

1275 Cooper S, sekä Mini Marcos, jolla Giovanni ajaa Historic Race kilpailuja.
Vertaapa Marcosin korkeutta Miniin!

Mini Marcos ja omistaja.

Innocenti Mini t (traveller). Moottori on vain 850cm³, mutta Italiassa aina 48hv!

Sain valokopiot italialaisen STRADA-lehden testeistä 4/69 ja jos oikein olen ymmärtänyt, niin seuraavia tuloksia on saatu:

Mini Cooper S (GRX 311D) 1275 cm³

max nopeus	167,4 km/h	
0 - 1 km	31,8 s	(nopeus 159,1 km/h)
välitykset	4,133:1	(15/62)
teho	105 hv DIN / 7800	
hinta	1.855.000 liiraa	(vakio Cooper 1275 S)

Innocenti Mini t (traveller) Mk II 850 cm³

max nopeus	138,9 km/h	
0 - 100 km/h	21 s	
välitykset	3,765:1	(17/64)
teho	48 hv SAE / 5800	
hinta	978.000 - 1.045.000 liiraa	

Innocenti Mini Cooper Mk II 998 cm³

max nopeus	148,6 km/h	
0 - 100 km/h	14 s	
välitykset	3,765:1	(17/64)
teho	60 hv SAE / 6000	
hinta	1.196.000 - 1.230.000 liiraa	

Innocenti Mini 850 cm³

max nopeus	136,3 km/h	
0 - 100 km/h	18 s	
välitykset	3,765:1	(17/64)
teho	48 hv SAE / 5800	
hinta	?	

Innocenti Mini 1000 - 1001 1000cm³

max nopeus	144 km/h	
0 - 100 km/h	?	
välitykset	3,765:1	(17/64)
teho	55 hv SAE	puristukset 9:1
hinta	?	

eli vähän enemmän tehoja ja nopeutta. Valokopiot sain muuten **Romanian Mini-kerhon** pjl:ltä!

Tuuli Lelmi

Kuuluisa Morris Mini esiintyy Anne Mattsonin kirjoittamassa Sylvin Kekkosen -elämäkerrassa.

Kekkosen mininä näpäytti Hallamaa Sylvin Morriksesta

■ Timo Kekkoselle luvattu perintöauto päätyi Anita Hallaman Aarnepojalle.

Tuomas Manninen (IS)

– Se ”paska” oli (Urho) Kekkonen, ei Anita Hallama. Mehän olemme ystäväitä, nauraa rouva Brita Kekkonen.

Nelosen Uutiset näytti eilen osia Brita Kekkonen ja Anita Hallaman väikkästä keskustelusta, joka käytiin Sylvi Kekkonen elämäkerran julkistamistilaisuuden yhteydessä Tamminiemessä.

Brita Kekkonen puheenvuoroa ehdittiin tuoreeltaan tulkita kotikatsomoisissa kahdella eri tavalla.

Jotkut luulivat hänen tarkoittaneen Hallamaa sanoessaan nauhallalla *Minä soitin Urholle Roomasta ja sanoin, että sä olet suuri paska.*

– Itse asiassa en muista, sanoinko alunperin ”paska” vai käytinkö paljon voimakkaampia sanoja. Olin niin vihainen, Brita Kekkonen tunnustaa IS:lle. Alheena oli Sylvi Kekkonen Morris Minin ajatumi-

nen Anita ja Jaakko Hallaman pojalle Aarnelle.

Auto oli ollut jo ennen Sylvin kuolemaa Brita ja Tanelli Kekkonen käytössä ja nämä olivat luvanneet sen pojalleen Timolle, kunhan tämä ensin tulee täysi-ikäiseksi ja saa ajokortin.

Kun kauan odotettu hetki koitti 3. toukokuuta vuonna 1975, Timo ei löytynytkaan Morrista talista.

– Hän melkein itki soittaessaan meille Roomaan. Sanoin Kekkoselle, että sitten Timon pitää saada käyttää Saabia, Brita Kekkonen kuvailee keskustelua. Näin tapahtui.

”Kiusaan aina Anitaa”

Brita Kekkonen ja Anita Hallama poistuivat eilisestä julkistamistilaisuudesta samalla autolla.

– Minä aina kiusaan Anitaa, kun olen ainoa, joka uskaltaa sanoa hänelle totuuksia. Hän jäi vähän suu auki, hyväntuulinen Brita Kekkonen arvioi.

– He (Hallamat) olivat tuohon aikaan olleet suurehettulinä jo pitkään. Kyllä heillä olisi ollut varaa ostaa pojalleen oma auto.

Lisää aiheesta sivulla 26

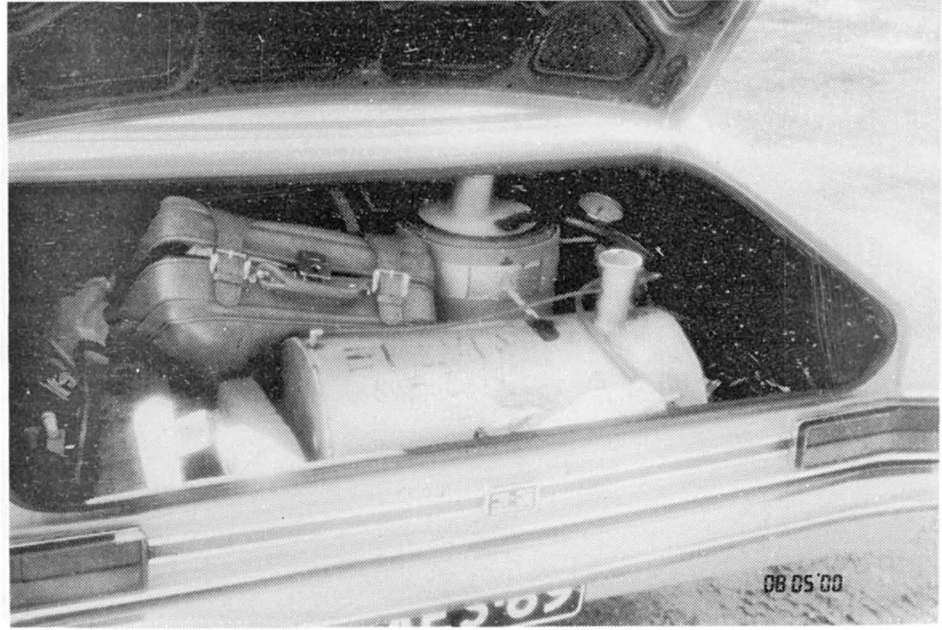
Mini & Vauxhall tapaaminen

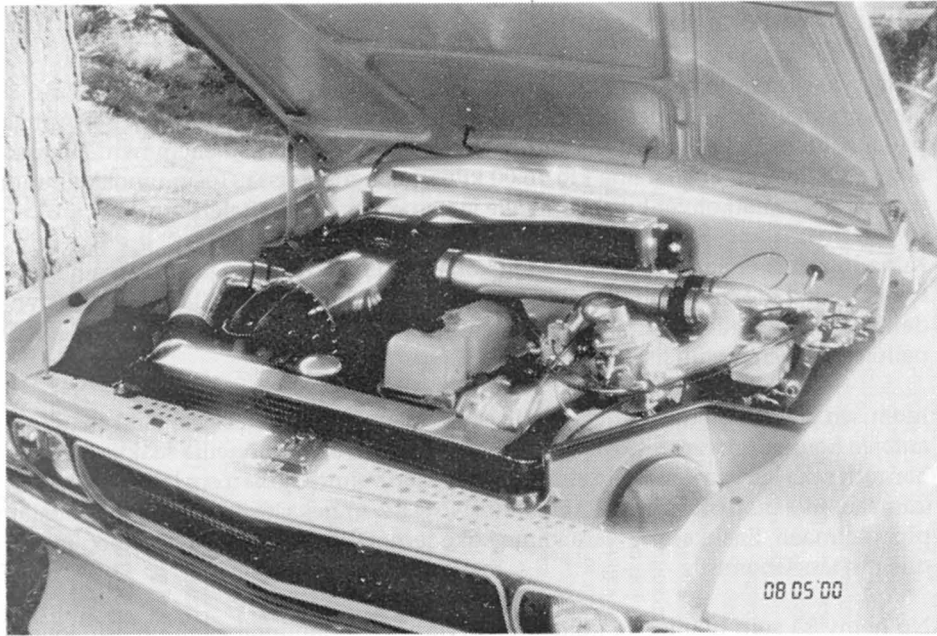
Järjestyksessään jo toinen (2) Mini & Vauxhall get-together järjestettiin 5-6.8. Santtiorannan leirintäalueella Uudessakaupungissa. Ensi vuonna ties missä? Autoja paikalla oli n. 10 kpl ja Vauxjeja n. 7 ensi vuonna luonnollisesti enemmän. Homma alkoi ”virallisesti” lauantaina klo 16.00 kilpailujen merkeissä. Tosin innokkaimmat (lue: janoisimmat) olivat tulleet paikalle jo perjantaina harjoittelemaan.

Kilpailulajeina oli lasten palikkapallon kokoaminen, tikanheitto ja väärinpäin käännytyvän potkulaudan ohjastus. Palkintoina jaettiin työkaluja kolmelle parhaalle ja yhdelle huonoimmalle. Voittoprosentti meni suht tasan Mini / Vauxi porukoille. Kilpailujen jälkeen juotiin lisää ka...hvia.

Juomisen jälkeen otettiin santsikupilliset ja keskityttiin olennaiseen, elikkäs toisten autojen haukkumiseen. Sitä räksytystä sitten riittikin aamutunneille saakka, ja sekös harmitti sekä karvanaamareita että alueen pitäjän vaimoa, joka tosin lähti kotiin nukkumaan, eikä siis tiedä mitä yöllä tapahtui. No ei kai sinneäkäänsitten tartte enää mennä pippaloimaan. Ensi kesäksi varaamme koko leirintä-alueen yksityiskäyttöön niin ei tule mitään sanomista.

No hymyssä suin tilanteesta kuitenkin selvittiin??? Sunnuntai aamuun asti, jolloin kiireisimmät jo suunnistivat Forssaan pique-niqueille.

Kuva yllä ja edellisellä sivulla: Erittäin nopea & komea Ventora.

Yleiskuva mökkiporukoista.

22

Palkintojenjakotilaisuus.

Potkulautakisan nopein aika syntyy.

23

Terv. J.Kurki

XI 1000 Lakes Historic Rally

Jyväskylän Suurajot ry
<http://www.mantta.fi/yrietykset/tenab>

FIA EUROPEAN HISTORIC
 Final official results

ylk	ryh	Ika	aika	ohjaajat	kansallisuus	auto						
ikäkausi:	lka		aikaero									
1.	1.	1.	1.24.02	Ville Silvasti Jukka Silvasti	FIN	Porsche 911	14.	1.	1.	1.33.16 9.14	Timo Sohlberg Pertti Söderholm	FIN Volvo 544 Sport
2.	2.	2.	1.25.26 1.24	Jorma Ala-Lahti Jouko Vaskelainen	FIN	Porsche 911	15.	14.	4.	1.33.23 9.21	Lauri Lajunen Arto Rämänen	FIN Ford Consul Cortina
3.	3.	3.	1.27.11 3.09	Jan Trajbold Richard Trajbold	CZ	Porsche 911	16.	15.	4.	1.33.42 9.40	Seppo Peltomaa Bengt Nordh	S Fiat 2300 SC
4.	4.	4.	1.27.15 3.13	Stig Kristiansson Joacim Kristiansson	S	Porsche 911	17.	16.	2.	1.35.08 11.06	Pentti Erkkilä Hannu Suolaita	FIN Ford Cortina GT
5.	5.	5.	1.27.34 3.32	Mikael Dahl Torbjörn Henrysson	S	Porsche 911	18.	17.	5.	1.35.11 11.09	Hannu Laakso J-P Laakso	FIN Austin Cooper S
6.	6.	6.	1.29.39 5.37	Per Gabrielsson Thomas Lagström	S	Porsche 911	19.	18.	1.	1.35.28 11.26	Jari Rättö Markku Ahokoski	FIN Ford Anglia 1000
7.	7.	1.	1.29.57 5.55	Matti Hiltunen Harri Ruusu	FIN	Morris Cooper S	20.	19.	6.	1.36.31 12.29	Sakari Salminen Jari Salminen	FIN Ford Anglia 1200
8.	8.	1.	1.30.44 6.42	Teuvo Hämäläinen Jorma Hämäläinen	FIN	Ford Cortina GT	21.	20.	2.	1.37.39 13.37	Seppo Virtanen Aarno Saartio	FIN Trabant P601
9.	9.	2.	1.31.02 7.00	Jari-Pekka Vesalainen Rikhard Litja	FIN	Ford Anglia 1200	22.	21.	5.	1.37.57 13.55	Pentti Kuusisto Olli Ylistalo	FIN Volvo 544 Sport
10.	10.	1.	1.31.13 7.11	Jarmo Mustonen Marja-Leena Leminen	FIN	Volvo 122S	23.	22.	3.	1.38.55 14.53	Heikki Masalin Esko Kurki	FIN Fiat 850 Coupé
11.	11.	2.	1.31.30 7.28	Markku Käyhty Anssi Nissilä	FIN	Volvo 122S	24.	23.	6.	1.39.11 15.09	Mikko Rikkonen Pekka Huolman	FIN Volvo 544 Sport
12.	12.	3.	1.31.45 7.43	Sven-Olof Wikman Lars-Åke Ahlmark	FIN	Volvo 544 Sport	25.	24.	4.	1.41.13 17.11	Jindrich Indra Jan Kieslich	CZ Skoda 1000 MB
13.	13.	3.	1.32.23 8.21	Matti Töyrylä Jukka Sorvari	FIN	Ford Consul Cortina	26.	25.	5.	1.46.39 22.37	Matti J. Tarvainen Markku Juntunen	FIN Skoda 1000 MB
							27.	26.	6.	1.49.02 25.00	Kimmo Lilja Esa Julkunen	FIN Ford Anglia 1000
							28.	27.	7.	1.49.53 25.51	Tapani Pietarila Timo Tuominen	FIN Austin A40 MK2

Kuvat yllä ja alla: Hannu ja J-P Laakson Austin Cooper S.

Kuvat yllä ja alla: Matti Hiltusen ja Harri Ruusun Morris Cooper S

Matti Hiltunen täydessä vauhdissa Morris Cooper S:llä.

Valitettavasti itselläni ei ollut tänä vuonna varaa käydä katsomassa Jyväskylän Historic EM rallia, mutta onneksi sain apua tällä kerralla. Tatu Lindberg oli mukana kartanlukijana Classic sarjassa kilpailleen Pekka Huhdin Mercedes Benz 280 SE Coupessa. Voittoa ei tullut, mutta hyvä sijoitus.

Välillä he ehtivät käydä katsomassa myös varsinaista rallisarjaa ja heidän kertomansa perusteella Matti Hiltusen Morris Cooper S liikkuu tosi iloisesti. Matti kuuleman mukaan ajaa ratatyylisiin ja jarruttaa jo ennen mutkaa eli silloin, kun Cooper kulkee vielä suoraan. Mutkat ajetaan veto päällä ja suoran auetessa onkin taas kaasua pohjassa. Ei välttämättä näyttävää mutta nopeaa. Moottorin ja alustan säädöt tuntuivat muutenkin olevan kohdallaan, sillä edelle ehti vain Porscheja. Tuloksena selkeä luokkavoitto ja todella hieno yleiskilpailun kuudes sija vain 5.55 minuuttia nopeinta Porschea hitaampana.

Tänä vuonna myös Hannu ja J-P Laakso pääsivät maaliin asti, sillä nyt hyyt eivät olleet liian pitkiä vaan auto kesti maaliin asti. Yleiskilpailun 18. sija ja luokan 5.

Valokuvat lainasi Tatu Lindberg.

Pam

Laakson Hannun Austin Cooper S huoltotauolla.

IMM 2000 SAARISELKÄ 08-12.06.2000 - osa 2

Lauantai 10.06.2000

Runsaan aamiaisen jälkeen jälleen kuvaamaan, sillä lisää Minejä saapui koko ajan. Suurin osa taisi olla paikalla jo perjantaina, mutta kaikilla ei ole ollut kiire tapaamiseen. Tai sitten matkalla oli ollut teknisiä ongelmia ... Tässä todella hieno Mini Marcos.

Tapahtumaan tuli peräti kuusi Mini Marcosta. Enpä ole ennen nähnyt parkkipaikalla yhtä montaa yhtäikää!

Tässä yksi suosikeistani, Morris Cooper Mk II rallireplica. Siinä oli vielä tullessa "Monte Carlo" -tyylinen kattoteline, mutta se löysi uuden omistajan Suomesta!

Oho, meinasi vallon unohtua. Aika mennä kilpailemaan! Tässä on vuorossa lumipallon heitto. Onneksi Minien lasit ovat tukevaa tekoa. Nytkin muutama sai osuman kun hieman kokemattomimmat kilpailijat erehtyivät heittosuunnasta. Johdin tätä lajia aika pitkään, mutta lopulta Laakson Hannu heitti pallon vielä viisi metriä kauemmaksi.

32

Heittosuunnassa olivat myös Minin kannen purkamista ja kasaamista kokeilevat kilpailijat. Onneksi kukaan ei tainnut saada osumaa jäisestä lumipallosta, vaikka pisimmät heitot ylsivätkin sinne asti. Kuvassa yksi harvoista kisaan osallistuneista naisista, valitettavasti en tiedä hänen nimeään. Hän muuten voitti minut helposti!

33

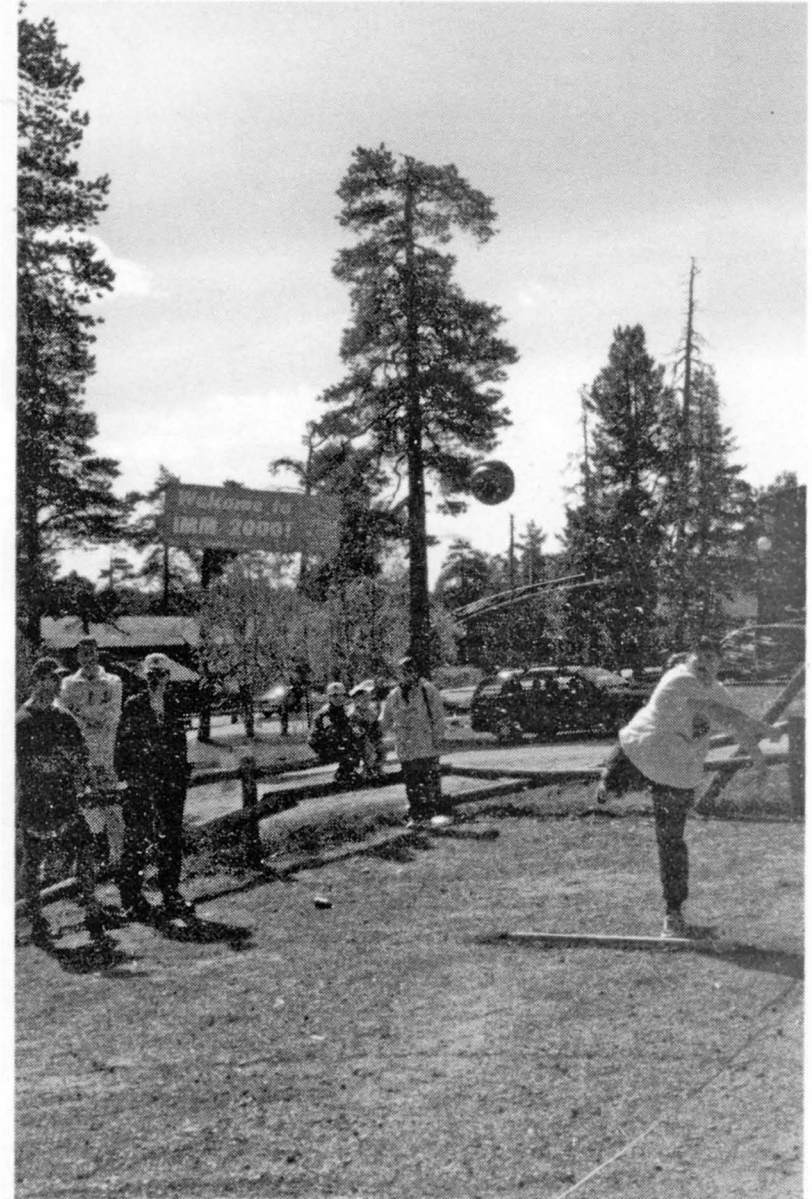
Ja tässä on vastaus viime lehdessä avoimeksi jääneeseen kysymykseen! Ylivoimaisesti raskain laji oli Minin työntäminen takaperin alueelle merkityn radan ympäri. Varsinkin ensimmäinen jyrkkä ylämäki vei voimat jaloista. Alla kolmanneksi tulleen Lappeenrannan tiimin suoritus.

Minilläkin pääsi kilpailemaan, lajina olutpullon ammuntaa ruotsalaiseen tyyliin. Siis olutpullo tai -tölkki pakoputken päähän teipillä kiinni, käynnistys ja hanaa! Kuulostaan helpolta, mutta useimmiten tulos oli alle metrin...

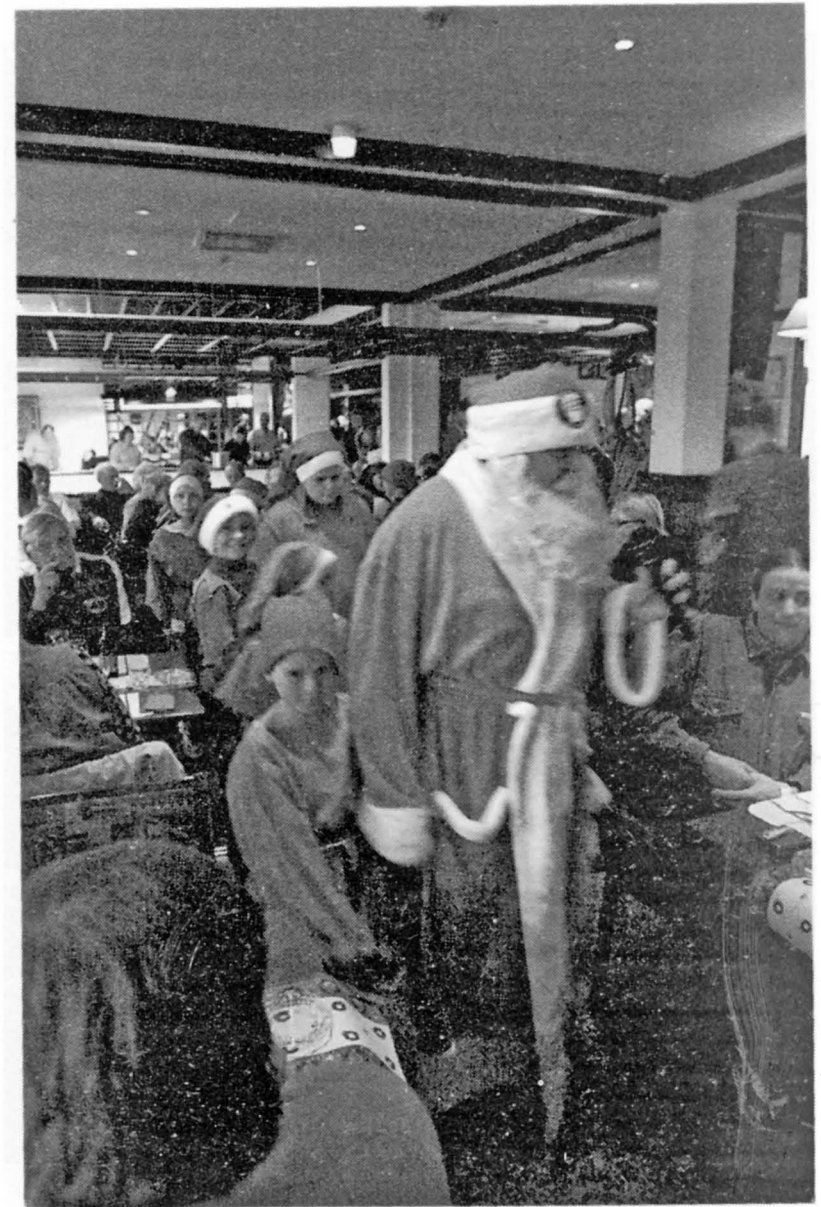
Lisää heittoharjoituksia. Tässä kahdesta Minin jarrurummusta pultattu "kuula" saa kyytiä. Paransin omaa ennätystäni reippaasti, mutta en sittenkään yltänyt mitaleille asti. Kilpailun ylivoimaisesti parhaan tuloksen teki tapahtuman juontaja, mutta hänet diskattiin. Hän ei tullut Saariselälle Minillä...

Illan päätteeksi oli aika mennä JOULUjuhlaan! Vaikka ravintolasali on suuri, Ministit täyttivät sen lähes kokonaan. Kilpailuissa tulikin sopivasti nälkä, joten nyt oli aika syödä niin paljon kuin jaksoi. Ja koska kyseessä oli joulujuhla, pöydät tietenkin notkuivat perinteisiä jouluruokia, kuten kinkkua, rosollia, lanttulaatikkoa jne. Kyllä oli hyvää, näin kesälläkin!

Runsaan aterian jälkeen itse Joulupukki saapui paikalle! Alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen paikalle olleille lapsille ei jaettu lahjoja, mutta ehkä hyvä niin. Eihän Joulupukki jaa lahjoja kesälomallaan...

Sunnuntai 11.06.2000

Ivalon ja Kaunispään ajelua varten Minit piti huoltaa. Oma Minini kaipasi lähinnä öljyä ja laturin hihnan kiristykseen, mutta muutamat tekivät enemmänkin remonttia. Flippikeula helpottaa huoltoa melkoisesti, mutta sekään ei auta käsien likaantumiseen. Kuvassa Scott Beavis Englannista.

35 kilometrin ajon jälkeen kokoontuimme Ivaloon. Täällä ei taatusti ole ennen ollut yli sataa Miniä samalla parkkipaikalla! 38

Ivalon jälkeen saattue lähti kohti Kaunispään huippua. Jono oli niin pitkä, että viimeiset autot eivät nähneet ensimmäisiä ollenkaan, vaikka näkyvyyttä oli välillä useampi kilometri.

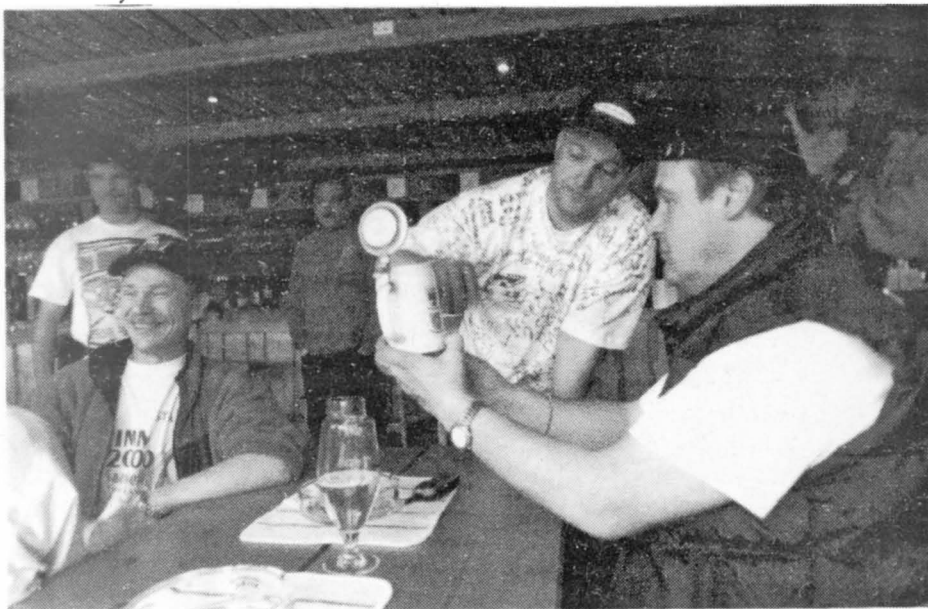
Kaunispään huipulta oli hieno näkymä Lapin luontoon, mutta täältäkään en saanut oikein hyvää ryhmäkuvaa. Paras kuva taitaa olla tämä alhaalta otettu kuva, vaikka katolta otetun kuvan olisi pitänyt olla parempi. Jatkan kuvausharjoituksia ...

Paikalla oli myös monta Mokea, ilmeisesti ainakin kuusi kappaletta. Niiden ajajat ovat todella karaistuneita, sillä Moke ei todellakaan ole lämmin ajettava edes kesällä. Ajoviima pyöri todella ikävästi ohjaamossa, ellei käytössä ole ohjaamon sivuun lisättäviä pressuja.

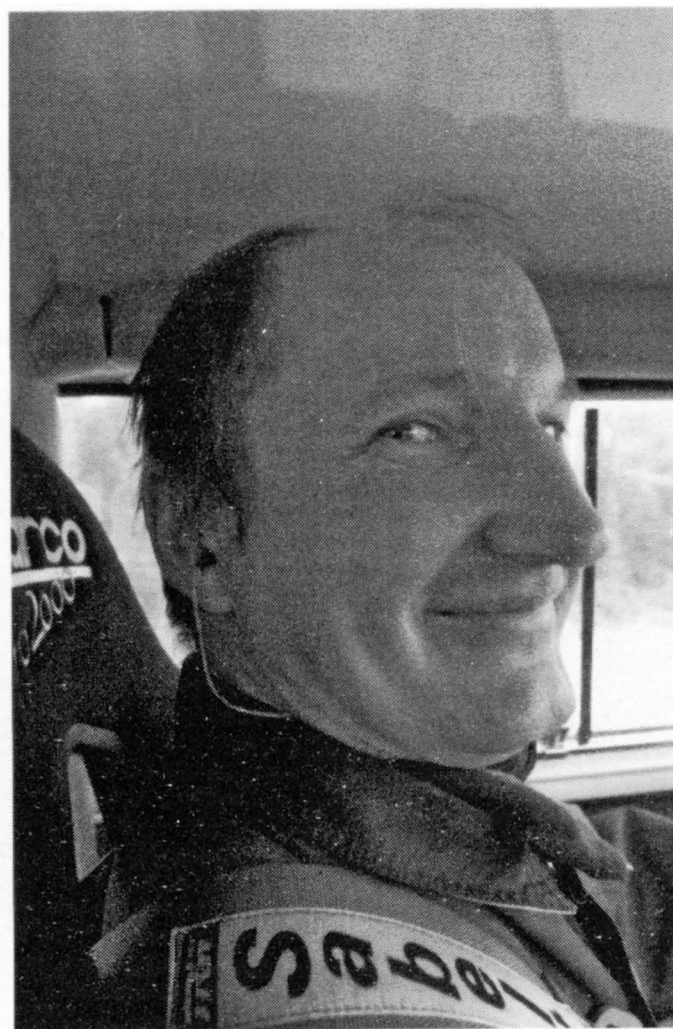

Illalla hotellin ravintolassa tulevan IMM 2001 tapahtuman "pomo", Mini Club Oberösterreichin puheenjohtaja tarjosi tämän tapahtuman isännille juomat omasta kolpakosta. T-paidassa näkyvät tekstit ovat Saariselällä mukana olleiden harrastajien nimikirjoituksia. Hieno idea!

Maanantai 12.06.2000

Valitettavasti kaikki hyvä päättyi aikanaan. Runsaan aamiaisen ja pikaisen huollon jälkeen oli aika palata etelän arkeen. 17 tuntia ja muutaman Rovaniemellä tehdyn ylimääräisen kunniakierroksen jälkeen (rautatieasema ja yksi hollantilainen Mini olivat hukassa) saavuin jokseenkin väsyneenä Punkalaitumelle.

P.S. Kuvia ja tarinaa olisi vielä paljon lisää, mutta taidan säästää ainakin osan uusille nettisivuille. Sitäpaitsi jäsenlehti olisi aika tylsää luettavaa, jos kirjoittaisin samasta aiheesta vielä koko ensi vuodenkin!

Kilpailujen tulokset

Kaikkien voittajien nimet eivät ole tiedossani, sillä useimmissa lajeissa kilpailijalta otettiin muistiin vain rannekkeessa ollut numero. Jos tiedät jonkun kilpailijan nimen rannekkeen numeron perusteella, ilmoitathan siitä minulle. Kiitos!

Yleisön suosikki

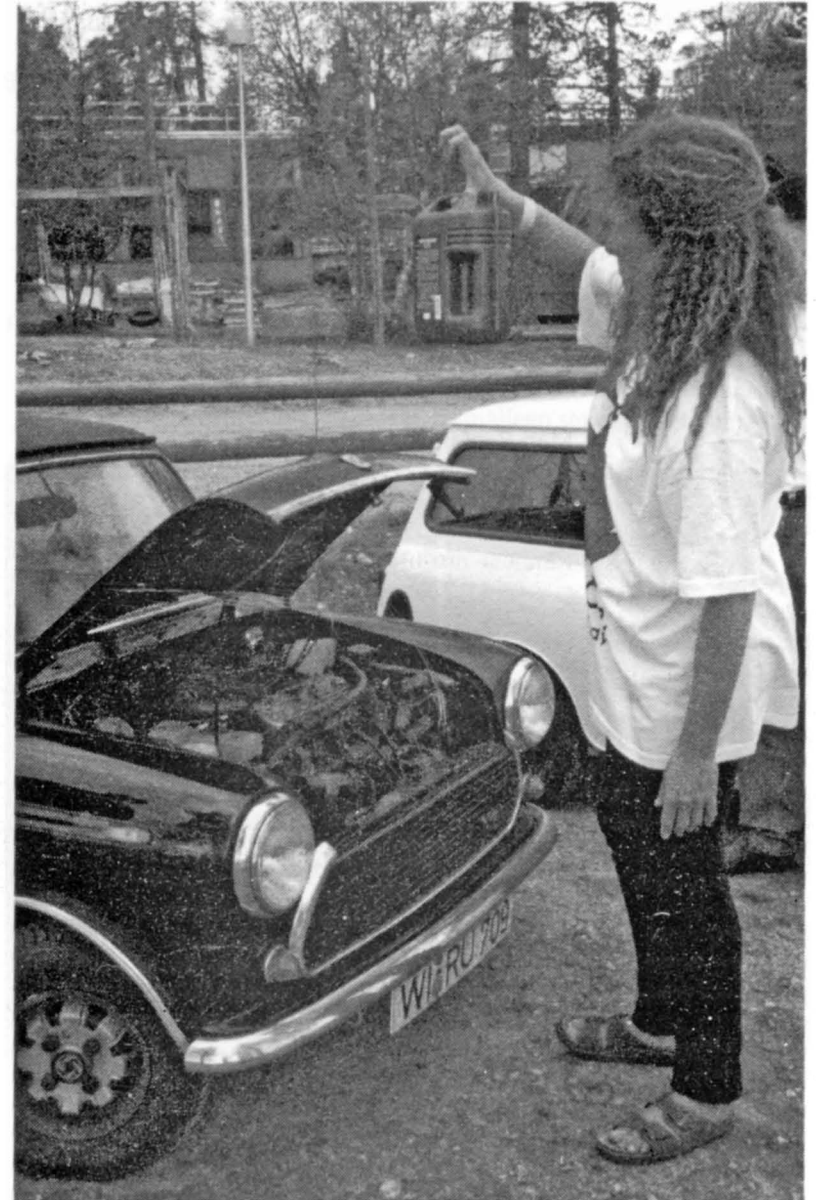
1. Mini Speedster, omistaja Viku Perälä
2. Innocenti KombiCooper, omistaja ei ole tiedossa.
Hävisi vain yhdellä pisteellä Speedsterille!

3. Mini nro 87. Valitettavasti en tiedä, mikä se oli...

Kauimpaa ajamalla Minillä tullut

Jutta Büdel, Saksa (Englannin ja Irlannin kautta!) 5700 km

Lumipallon heitto

Miehet:

1. Hannu Laakso

Naiset:

1. ?

Lapset:

1. ?

Jarrurummun työntö

Miehet:

1. Heikki Kujala, 10,84 m
2. Ranneke nro 1135, 10,37 m
3. Ranneke nro 1219, 10,22 m
4. Ranneke nro 1237, 10,18 m
5. Ranneke nro 1221, 9,86 m

Naiset:

1. Mari Rantanen, 6,40 m
2. Ranneke nro 1162, 6,06 m
3. Ranneke nro 1438, 5,64 m
4. Ranneke nro 1136, 5,40 m
5. Ranneke nro 1318, 5,24 m

Lapset:

1. Jesse Ranqvist, 28 cm

Sylinterikannen purkaminen ja kasaaminen

Miehet (finaalin tulokset):

1. Juha Kaivo-oja, 3 min 56 s.
2. Viku Perälä, 4 min 49 s.
3. Hannu Laakso, 5 min 26 s.
4. Jukka Härkölä, 7 min 51 s.

Naiset:

1. Jutta Büdel, 5 min 46 s.
2. Ranneke nro 1136, 7 min 16 s.
3. Ranneke nro 1345, 8 min 48 s.

Olutpullon ammunta

Miehet:

1. "Kirppu", 41 jalkaa

Naiset:

1. Jutta Büdel, 3,5 jalkaa

Minin kiihdytyskilpailu

1. Team ???? (Markus Bährend, Heikki Kujala, Mikko Kraatari), 43 s.
2. Team Tampere, 44 s.
3. Team Lappeenranta, 48 s.

PlayStation peli

1. ?
2. ?
3. ?

Arpajaiset

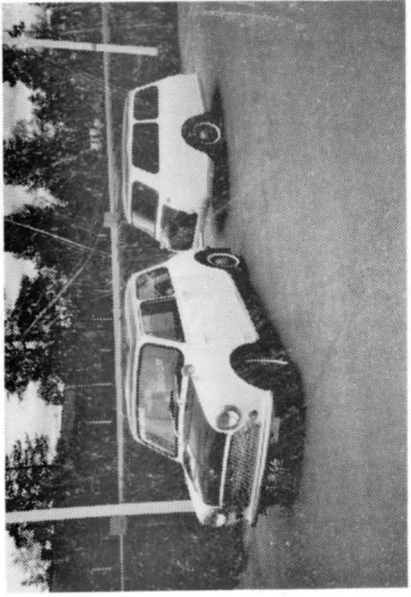
Pääpalkinnon voittaja tuli Belgiasta. Kerrankin voittaja sai autoonsa sopivat osat. Hänellä nimittäin oli Minissään täsmälleen samanlaiset vanteet!

Pan

P.S. Jos ja kun puuttuvat nimet selviävät, ne lisätään kerhon uusille nettisivuille.

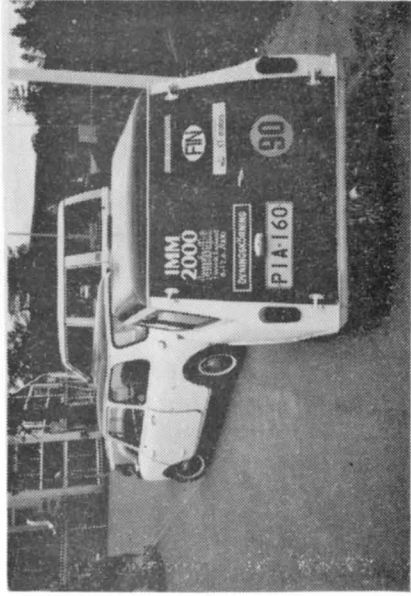
IMM 2000 Valokuvagalleria, kuvannut Pentti Malinen

1

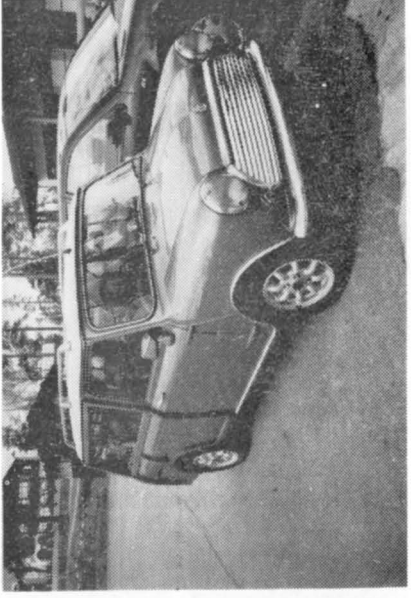
3

46

2

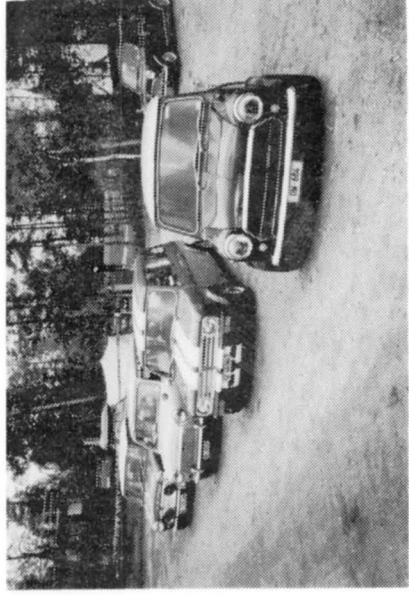
4

5

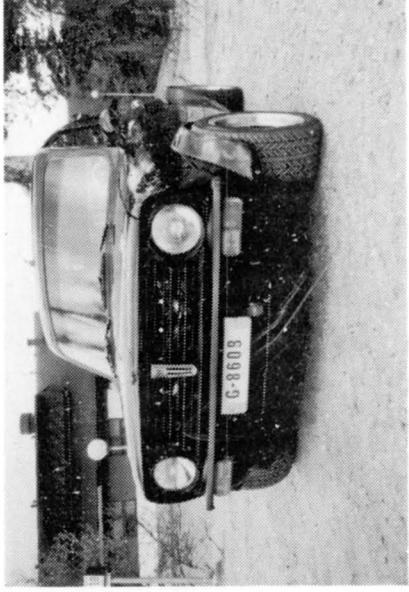
7

47

6

8

9

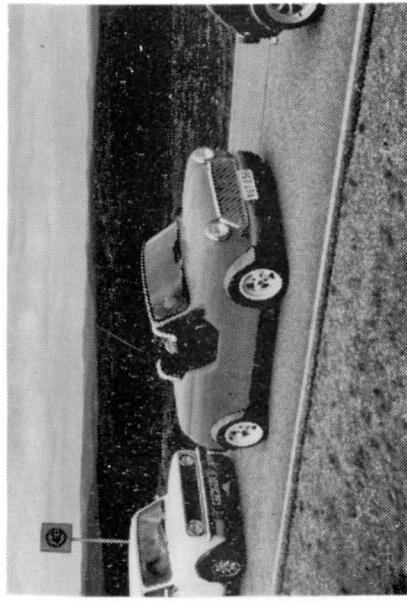
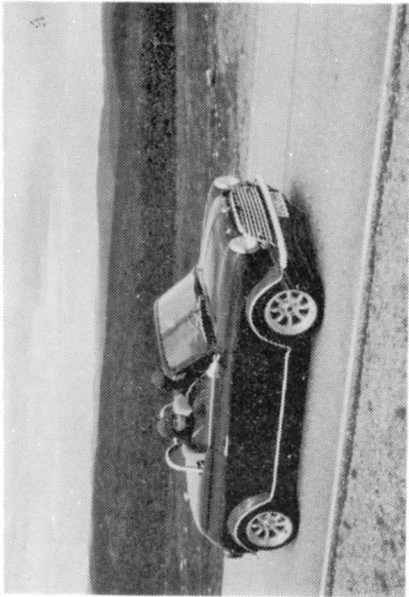
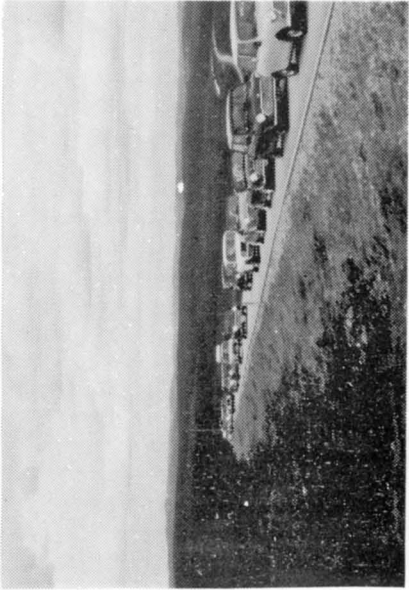
48

11

10

12

13

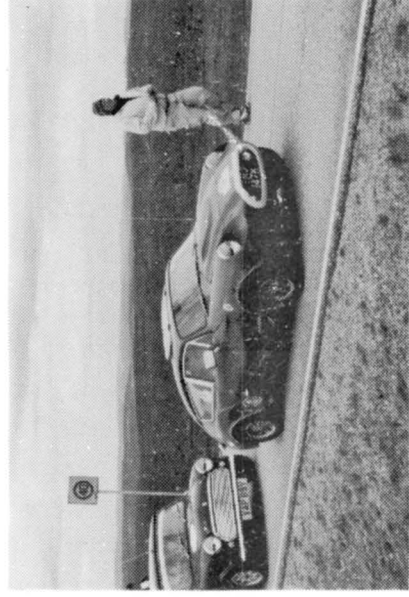
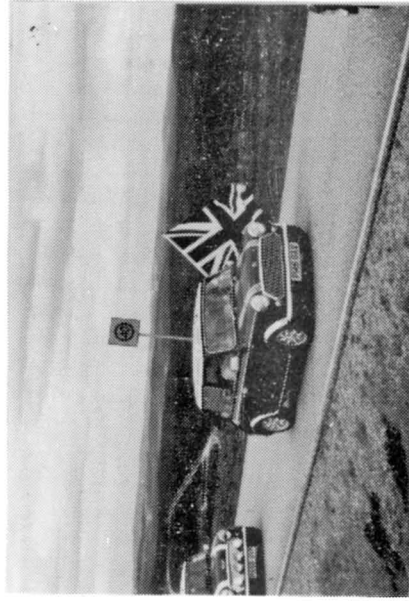
49

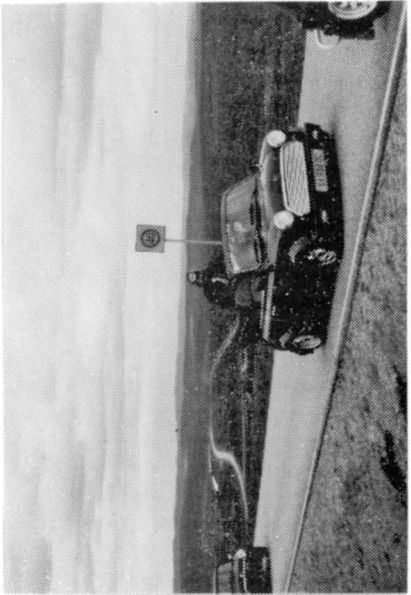
15

14

16

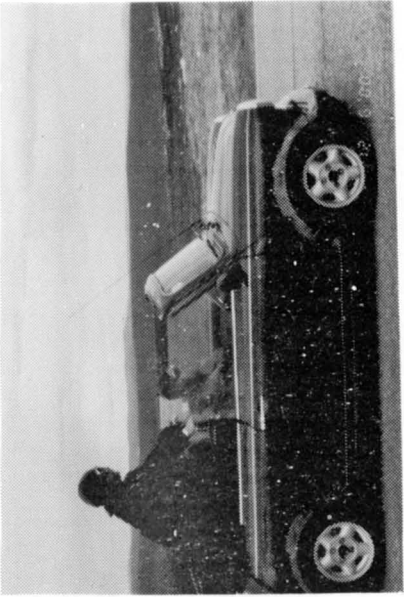

17

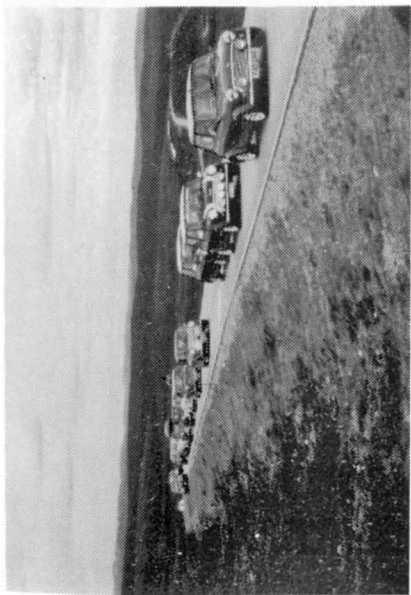
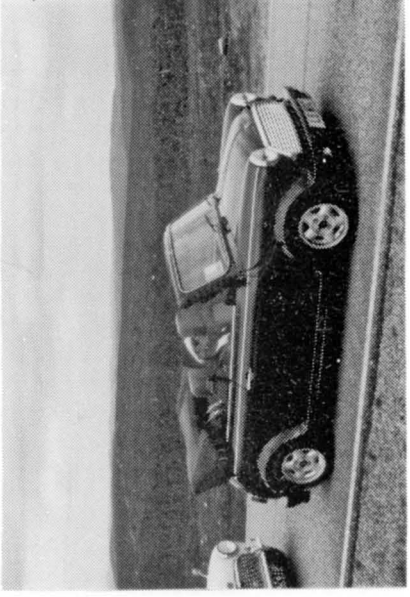
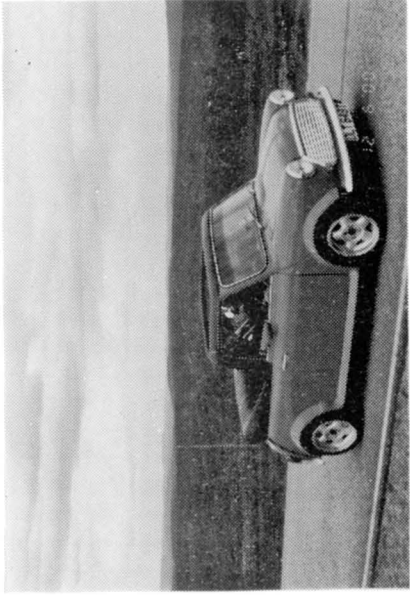
19

50

18

20

21

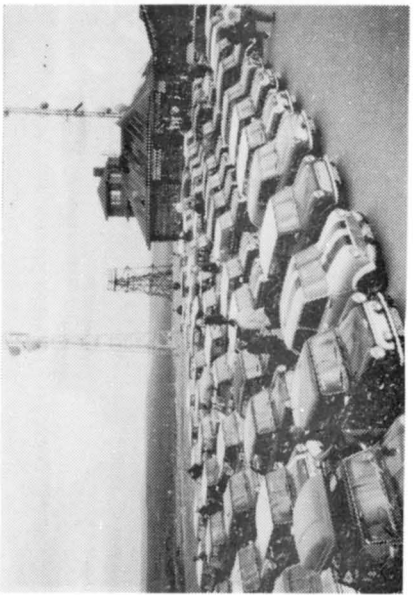
23

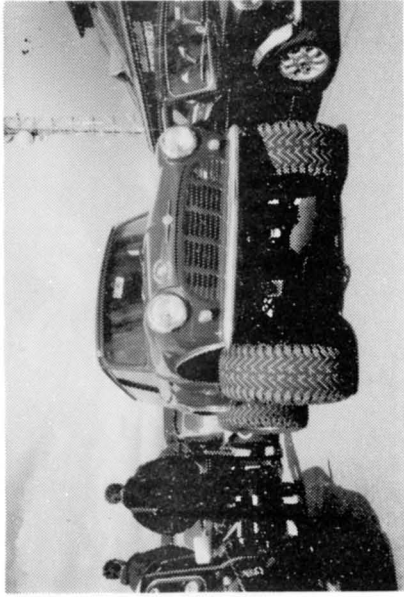
51

22

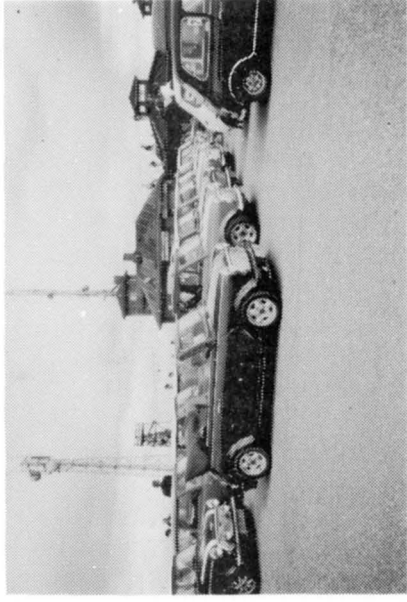
24

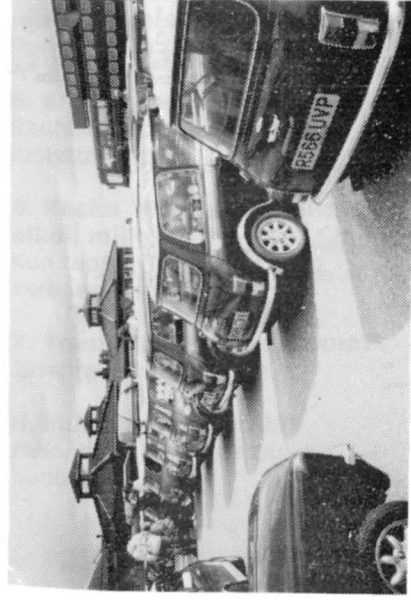
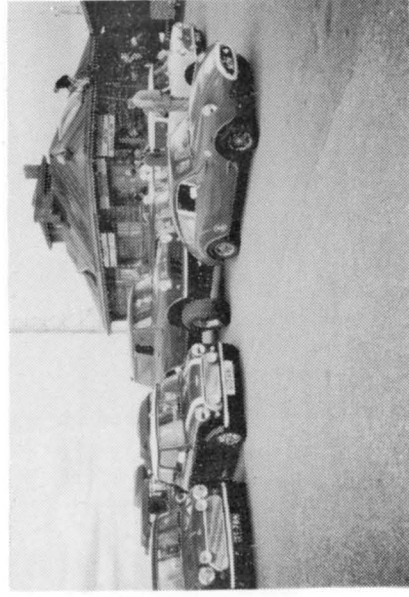
25

52

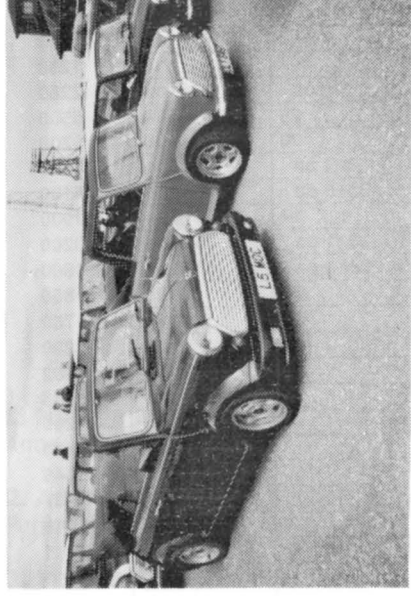
26

28

29

53

30

Ohessa 30 kuvaa Saariselältä näytille ja käytettäväksi vaikka lehdessä. Halukaille voin myydä myös yksittäisiä kuvia á 10,- /kpl jos joku ilmoittaa kuvan numeron mulle.

Pentti Malinen
Kandintie 3 D 30
90570 OULU
050-3675 465

Mulla on ollut 6 Mimiä ja kaksi Cooperia tähän mennessä (mm. Airikkalan Pentin entinen ratavehje 1300S 1970 luvulla).

Ystävällisin Mini-terveisin

PS: Olen se, joka Kiilopäällä sieltä matkailuauton katolta sai monille myös ilmakuvia.

Kov	MERKKI	Rekisteröity aluperin ↓				
1959	Austin		Mini	Morris	rekisterissä	12
1960	Mini	Mini, 7	Mini	Mini	Yht	350
1961	1			2	3	500
1962	4	2		4	10	1200
1963	3	1		6+1pa	10+1pa	2250
1964	13	1		20	34	5500
1965	18			20	38	5200
1966	16	1 pa		23+4 pa	39+5pa	3300
1967	28	1 pa		35+3 pa	63+4pa	4100
1968	20	1 pa		14	34+1pa	1900
1969	46			39+1 pa	85+1pa	3200
1970	28			29+1 pa	57+1pa	1800
1971	42			53	95	850
1972			1	90	91	780
1973	1		25	12	38	290
1974			53	1	54	302
1975			93		93	346
1976			54		54	200
1977	1		162		163	450
1978			155		155	345
1979	1		155		156	307
1980			77+1 pa	1	78+1 pa	119
1982	1				1	1
1984			1		1	1
1985			1		1	1
1990			3		3	?3
1995			1		1	?1
1996			1		1	?1
1997			1		1	?1
1998			3		3	?3
	223	4+3 pa	786+1pa	349+10pa	1362+14pa	32304 kpl

+5 ?

Oheiset tiedot on saatu AKE:sta 24.8.2000. Minien kokonaismäärä on silloin ollut 1376 kpl .

Kiitokset Eva Nymannille AKE:een saaduista tiedoista. Tosin epäilen, että Mini 7 alle rekisteröidyt pakettiautot kuuluisi olla Austin Minien alla ! Outoa on, että Morris Minejä on huomattavasti enemmän kuin Austin Minejä.

Eva Nymanni

MININ OHJAUSPYÖRÄN TAKANA

9. Nykyinen/nykyiset Minisi?
Ei yhtään mutta Timolla on useampi.

10. Montako Miniä olet kaikkiaan omistanut?
En yhtään.

11. Mieleenpainunein muisto Mini-harrastuksesi ajalta?
Kun huomasin muiden tiellä liikkujien iloiset ilmeet, kun olimme liikkeellä Timon ralli-Minillä.

12. Mitä asioita haluaisit kehittää kerhotoiminnassa?
Jotain toimintaa, jolla saisi nyt sadat passiiviset jäsenet liikkeelle.

13. Mitkä asiat kerhotoiminnassa harmittavat?
Passiiviset jäsenet.

14. Minkälaisena näet kerhomme tulevaisuuden?
Tarttis tehdä jotain.

15. Jos et olisi Mini-harrastaja, mitä harrastaisit?
Kudontaa talvella ja melontaa kesällä.

1. Nimi ja asuinpaikka?
Anne Virtanen, Pirkkala.

2. Ammatti?
Pankkitoimihenkilö.

3. Perhesuhteesi?
Naimisissa, yksi lapsi (Santeri 1 v 4 kk).

4. Mitä ominaisuuksia arvostat muissa ihmisissä?
Rehellisyyttä ja luotettavuutta.

5. Entä itsessäsi?
Rauhallisuutta, avuliaisuutta, luotettavuutta.

6. Koska Miniharrastuksesi alkoi, milloin liityit Mini Clubiin?
Kun tapasin Virtasen Timon 1997, kerhoon liityin 1998.

7. Toimintasi kerhossamme?
Jäsenrekisterin hoitaja.

8. Muut harrastuksesi?
Melonta, ralli, kangaspuilla kudonta.

KERHOTUOTTEET

IMM 2000 tapahtumasta jääneitä merkkituotteita

Tuote	hinta
IMM 2000 T-paita	100 mk / kpl
IMM 2000 lippalakki	60 mk / kpl
IMM 2000 muki	40 mk / kpl
IMM 2000 tarra	5 mk / kpl

Mini Club Flying Finns ry:n omat tuotteet

Tuote	hinta
T-paita	75 mk / kpl
Pinssi	25 mk / kpl
Kangasmerkki	5 mk / kpl
Tarra	5 mk / kpl
Postikortti	5 mk / kpl (10 mk / 3 kpl)

Maksu kerhon tilille, jonka jälkeen tavarat postitetaan. Halvinkin postiennakko maksaa 52 mk, joten siitä luovuttiin.

Mira on myös myymässä em. tavaroita syyskokouksessa hotelli Tammivalkamassa 28.10.

TULEVIA TAPAHTUMIA?

Saa nähdä, onko ensi vuonna jääradalla enemmän autoja kuin tänä vuonna. Rata oli lähestulkoon tyhjä, vaikka jää kesti hyvin eikä pakkastakaan ollut paljoa. Kuvan otti Veijo Ahola ja radalla on Kalervo Tuomi Morris Cooperillaan.

MYYDÄÄN

Turbo Metron levyjarrut; uudet laakerit ja pallonivelet 3000 mk,
Metron 2-mäntäiset levyjarrut; kaikki uusittu 2000 mk,
Super minifin alumiinijarrurummut; uudet 800 mk,
Allen:in 1071 S (68.26 mm) billet kampiakseli 4000 mk,
S:n veivit + männät 1000 mk,
1275 S:n lohko 74mm poraus 1000 mk,
Weber imusarja 5" pitkä 400 mk,
Split Dellorto 40mm + imusarja 900 mk,
iso LCB pakosarja 400 mk,
hiilikuitutyöntötangot 550 mk,
S:n keinuivusto (teräs, kevennetty) 400 mk.
Mailerin std. lohko 300 mk. Metron nokka-akseli, S:n ja GT Minin takaluukun merkki, uusia repro osia, 100 mk kpl. Mk4 etukelkka (kumityyny kiinnitys), mk3 ovet ja takaluukku / hyvät.

Tero Grönfors (Turku)

Puh 02-234 1062, gsm 0400-947655, E-mail: terog@nic.fi

MYYDÄÄN

Morris Mini vm -79 1000cm³, ruskea väri, kahdet renkaat. Yhdet ylim. peltivanteet, jotka hiekkapuhallettu ja pohjamaalattu. Venttiiliremontti tehty -99/syksy (uusittu ohjurit ja tiivisteet). Lohkolämmitin/sisälämmitin pistor. Hinta: 7500,-
Puh. 050-3495284 (Leppävesi)

MINILIFE 5x12 aluvanteet Dunlop SP Sport 165/60 renkain, Minin lämmitettävä takalasi ja taka sivulaseja, irrotettavat niskatuet, taakkateline tavarakorilla,, maski + viiksirauta + päät, tarvike mittarikotelo (2 mitt.), kierroslukumittari, nopeusmittari, pa-tankki, Mini VAN ja PICK-UP hajoitusosakirjoja sekä suomenkielisiä korjaamokäsikirjoja ja 10" peltivanteen keskiökuppeja.
Puh. iilt. 03-5849908 Jukka Pöri. (Valkeakoski)

60-luvun kierroslukumittari Smiths 0-8000 rpm, siisti. Hp. 500 mk.
Marko Lassila 040-5340327

OSTETAAN

3 synkronoitu suorahampainen vaihteisto 850:seen, välitykset 1st 2.57:1, 2nd 1.72:1 3rd 1.25:1 4th 1.0:1. (koko laatikko tai pelkkä ratassarja)
4.133:1 tai 4.26:1 perävälitys.
Hyväkuntoinen Austin Mk1 maskin kaarirauta.
Speedwell:in merkit venttiilikoppaan.
Speedwell takaluukun merkki.
Tero Grönfors (Turku)
Puh 02-234 1062, gsm 0400-947655, E-mail: terog@nic.fi

FLEISCHMANN sähköautoratoja ja autoja. Rikkinäiset ja muut merkitkin käy.
Puh. iilt. 03-5849908 Jukka Pöri. (Valkeakoski)

Mini 1000 vm. 70-75 mahdollisesti vanhempikin jos korin puolesta kunnossa eli "helposti m-rekisteriin". Soita ja tarjoa, kerro kunto rehellisesti.
Puh. 050 3598710 (Vaasa)

SEKALAISIA

Onko kenelläkään tämä auto tallella (Morris Mini 850 -59)? Yksi särkisalolainen mies halluu tietää. Auto on hänellä ollut Kouvolassa. Hän on ostannut sen -66. Rekkarin näät kuvasta (siis RP-486). Auto on ollut väriltään valkoinen, katto punainen. Alun perin kai valkoinen.

T. Jan

Kirjeessä ei valitettavasti ollut mukana minkäänlaisia yhteystietoja, joten k.o. Ministä jotain tietävät voivat soittaa esim. allekirjoittaneelle, puh 02-7670294 tai 040-7196290. Kerään tiedot muistiin ja palautan myös valokuvan, kunhan saan selville, mihin ne pitää lähettää...

Pan

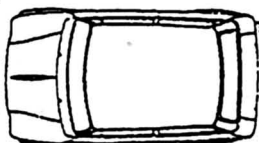

.AZ05

JASA-paino Oy

Kostilantie 301
31900 Punkalaidun
puh. (02) 7674813

Lehti N:o 1/2001
Aineisto sisään 15.12.2000 mennessä , ilmestyy vk 4

**Mini Club Flying Finns -jäsenlehti, painosmäärä on 700 kpl.
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.**

Ilmoitusten hinnat (jäsenlehden ilmoitukset ovat arvonlisäverottomia).

Koko sivun ilmoitus (A5)	500 mk
Puolensivun ilmoitus	250 mk
Neljännessivun ilmoitus	125 mk
Neliväri-ilisä	2500 mk

ISSN 0784-2597